

For det andet skyndte han sig at benytte lejligheden til at få sit eget parlament til at vælge ham for en 5-årig periode. Det var noget, som USA protesterede kraftigt imod. Desværre forholdt EU sig meget tavs til dette kup, som Berisha dér gennemførte.

Hvad er resultatet af denne situation? Resultatet er, at det er næsten umuligt med legale midler at fjerne præsident Berisha inden for en 5-års-periode. Hvis bare Berisha er i stand til at få en tredjedel af pladserne i det nye parlament – og det behøver han ikke engang en tredjedel af stemmerne til; han skal bare have en tredjedel af pladserne, og det kan han få med mindre end en tredjedel af stemmerne – kan han holde sig ved magten, og vel at mærke en meget omfattende magt, i de følgende 5 år.

Derfor er det også klart, at efter denne udvikling optræder Berisha mere og mere frækt. Han har afvist parlamentets anmodning om at fyre chefen for sikkerhedspolitiet. Han gentager sine krav, desværre støttet af Europarådet, om, at oprørskomiteerne skal afvæbnes og opløses som en forudsætning for, at der afholdes valg. Det er stik imod, hvad den rigtige udenrigsminister har sagt her fra Folketingets talerstol, hvor han vurderede, at der ikke var mulighed for at gennemføre en sådan afvæbning forud for et valg.

Derfor sker der nu det, at der kommer en krise i situationen i Albanien. Så sent som i går kunne vi se i et telegram fra Reuter, at Albaniens ministerpræsident Fino har truet med, at hans overgangsregering går af, hvis parlamentet ikke vedtager en ny lov om valgsystemet, og det hænger netop sammen med, at man nu er ved at erkende, at Berishas kup er ved at lykkes.

Spørgsmålet er så, hvilken funktion de internationale styrker kommer til at spille i den meget spegede politiske situation. Hvis det bare var mandatet, der var udgangspunktet her, kunne man måske sige: Okay, så håber vi på det, men problemet er, at mandatet bakkes op af en lang række udtalelser først og fremmest fra italienske ministre og militærfolk, som i det mandat lægger spørgsmålet om at genetablere og opretholde ro og orden. Det betyder, at vi kan frygte, at styrkerne så at sige gradvis vil blive trukket ind i en konflikt på Berishas side, og at Danmark vil blive det samme.

Den socialdemokratiske ordfører efterlyser alternativet. Det er klart, at man altid kan bringe sig i en situation, hvor man ikke har andre alternativer at vælge mellem end dårlige alternativer. Det er klart, at opfører man sig tilstrækkelig

klunnet og tilstrækkelig klodset i tilstrækkelig lang tid, bliver det på et eller andet tidspunkt svært at gøre noget konstruktivt, og det er jo det, der er sket med Albanien.

Alternativet skulle ikke starte nu; alternativet skulle have været startet for 1½ eller 2 år siden, da Berisha begyndte med sine udemokratiske metoder, hvilket ikke var i forbindelse med valget. Valget var kulminationen, men han begyndte at fængsle modstandere, at undertrykke pressefriheden osv. Da skulle det internationale samfund have gjort betydeligt mere, end man har gjort.

Hvad kan man så gøre nu? Efter vores opfattelse er den centrale opgave at støtte de demokratiske kræfter, som utvivlsomt findes i Albanien. Det er desværre ret tankevækkende, at når man ser på de svar, som regeringen har givet på spørgsmål om, hvilke overvejelser regeringen har gjort i den anledning, er de meget få og meget små.

Jeg vil henvise til spørgsmål 36. Vi spørger: I forlængelse af svar på spørgsmål 16 bedes ministeren oplyse, hvilke ekstraordinære bidrag inden for områder som menneskerettigheder, fri presse, styrkelse af det civile samfund og nødhjælp regeringen overvejer at fremsætte forslag om.

Og hvad lyder regeringens svar? Regeringens svar lyder, at regeringen ikke har taget stilling til ekstraordinære bidrag inden for de nævnte områder.

Se, det er problemet: at de bidrag, som man har truffet beslutning om, det, man har koncentreret sig om, er lige præcis de områder, hvor det handler om en militær indsats under italiensk ledelse, hvilket kan vise sig at blive en katastrofe, hvorimod den konkrete og direkte politiske og økonomiske støtte til de kræfter, som kæmper for demokrati i Albanien, har man endnu ikke gjort sig overvejelser om.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Det beskæmmende i denne debat, som selvfølgelig vil blive studeret, ikke mindst af dem, der skal tage af sted på vore vegne, er, at Enhedslisten og SF ingen løsningsforslag har. De bebrejder os andre de løsninger, vi lægger frem, men de har ikke selv noget bud på, hvordan tingene skal gøres. Det er beklageligt.

Danmark har lært meget af de afholdte valg. Derfor er det forløb, vi har været igennem, yderst belastende for Albanien, og derfor er den